

при архіепископа и му донесе Виклифовы-тъ съчиненія. Той помоли Збинка да му покаже погрѣшкы-тъ на тѣзи съчиненія, и ся обѣща че, ако бы да ся намѣри нѣкоя ересь въ тѣхъ, той е готовъ да ся отрече отъ неѣж. Въ сѣщо-то врѣме, Гусь, въ качество-то си на Университетскый Ректоръ и проповѣдникъ въ Витлеемскж-тж чърквж, отнесе ся (апеллира) до Папж-тж и оспорваше осѣжданіе-то на Виклифовы-тъ списанія. Той объяви че това осѣждане е противно на Св. Писаніе и нарушително за права-та на Университета. Той поддържаше че проповѣдваніе-то въ Витлеемскж-тж чърквж не може да ся напустне, понеже тѣзи чърква е была основана именно за тѣзи цѣль и че нейно-то основаніе е было подтвърдено отъ Апостолско-то Сѣдалище, отъ Чешскыя царь и отъ прѣдишныя Пражскый архіепископъ. Но вопрѣкы този протестъ, на 16-ый Іулія, 1410 год., въ присѣтствіе-то на нѣколцина владыцы и священницы, повече отъ двѣстѣ богато подвѣрзани и хубаво прѣписани томове тайно ся изгорихж въ двора на митрополіѣ-тж. Това вандалско дѣло възбуди всеобщо раздраженіе между гражданы-тъ на Прагж, и самый-тъ Университетъ осѣди за незаконнж и грубж постѣпкж-тж на архіепископа. Въ Недѣлж-тж слѣдѣ изгаряніе-то на книги-тъ, Гусь отъ амвона на Витлеемскж-тж чърквж публично осѣди поведеніе-то на Збинка, като прибави че “то е знакъ на глупость да иска челоуѣкъ да